

dan set en tragedie, at folk, som ikke støttede Saddam Hussein, som måske oven i købet kæmpede imod Saddam Hussein, nu vender sig imod besættelsen, fordi de føler, at den ikke tjener deres interesser.

Så har vi for det fjerde set tiltrækningen af reaktionære islamiske terrorister. Og det er jo, fordi man har fået skabt en situation, hvor der ikke er et legitimt arabisk-irakisk styre, og hvor reaktionære islamiske terrorister så kan trækkes til landet og fungere som en styrke, der angriber besættelsesmagten.

Den femte ting, jeg vil nævne, er, at der ikke var noget klart irakisk alternativ til Saddam Hussein og heller ikke var brugt mange tanker på at tænke det. Det er jo blevet fuldstændig klart. Hr. Niels Helveg Petersen har jo fuldstændig ret i at konstatere den totale udelighed, hvormed Pentagon har forberedt situationen efter krigens udfald. Det har jo ført til en situation, hvor der ikke har været nogen, der har kunnet hamle op med den kriminalitet, som er fulgt i kølvandet på Saddam Husseins fald.

Kl. 19.50

Alt det her er jo ikke og var jo ikke nogen begrundelse for Enhedslisten for, at man så bare skulle lade Saddam Hussein blive siddende. Det var det ikke, og det er det ikke.

Det var en begrundelse for det, vi sagde dengang og det, vi sådan set stadig væk fastholder, at det, der var det afgørende, var at skabe et grundlag for, at den irakiske befolkning gjorde op med Saddam Hussein, for kun hvis den irakiske befolkning gjorde op med Saddam Hussein eller i hvert fald udgjorde en væsentlig del af opgøret med Saddam Hussein, var det muligt at etablere en situation bagefter, hvor irakerne kunne tage ansvar for deres egen fremtid, og hvor man altså også kunne forhindre, at den situation med alle de dårligheder, der nu er indtrådt, kom til at indtræde.

Det er ikke et spørgsmål, om det er fredeligt eller voldeligt. I Enhedslisten har vi aldrig nogen sinde haft nogen illusion om, at Saddamdiktaturet kunne fjernes ved hjælp af fredelige midler. Det kræver magt, men det er altså ret vigtigt, hvem det er, der anvender magten, om det er nogen udefra kommende, eller om der er en basis i den irakiske befolkning. Det, der så er problemet, er, at der ikke fremlægges noget klart perspektiv for, hvordan den situation kan ændre sig til det bedre.

Dermed alle forskelle ufortalt får vi en situation, der på mange måder kan minde om Afgha-

nistan, hvor vi i Afghanistan jo også havde et reaktionært diktatorisk styre, som dræbte skolelærerne på landet, og som gjorde alle mulige forfærdelige ting, og så havde vi Sovjetunionen, som havde en idé om, at de kunne gå ind og ordne det problem udefra.

Det gik jo, som det gik: Befolkningen blev drevet i armene på endnu mere reaktionære kanaler, og Sovjetunionen blev til sidst nødt til at trække sig ud med fuldstændig uforrettet sag med hele den ustabilitet og hele den tragedie, der er fulgt i kølvandet for Afghanistans vedkommende. Men vel at mærke en tragedie, som startede med, at Sovjetunionen valgte at invadere Afghanistan, og som ikke var blevet forhindret ved, at Sovjetunionen ikke havde trukket sig ud. Tværtimod, det havde blot gjort pinen endnu længere.

Løsningen på den situation, vi står i, er jo, at magten overgår til irakerne jo før, jo bedre. Og det er, at besættelsestropperne trækkes ud. Hvis irakerne har et ønske om, at der skal være tropper i Irak, jamen så må de bede om det dér, hvor de ønsker at bede om det.

Det vil naturligt kunne være FN, det kan være andre steder, men det må sådan set være irakernes egen opgave. Hvis ikke vi vælger den løsning, hvor besættelsen ophører, og besættelsen ophører jo før, jo bedre, så er der efter vores opfattelse en overhængende risiko for, at vi bevæger os ud i en kviksandsituation, hvor det her ikke bliver den sidste behandling, vi har om udsendelse af danske soldater, men hvor det vil blive fulgt af nye forslag, nye forslag, nye forslag, men uden at situationen i Irak radikalt forbedres.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti meddeler gerne sit samtykke til, at et forøget antal danske militære styrker stilles til rådighed for den multinationale sikringsstyrke i Irak, herunder at danske militære styrker stilles til rådighed for beskyttelsen af civilt dansk personel og ejendom i landet.

Vi gør det, selv om vi i sin tid var imod dansk deltagelse i Irakkrigen, og selv om vi fortsat er af den opfattelse, at det var en illegitim krig uden FN-forankring, som Danmark bidrog til i koalition med bl.a. USA.

Vi står imidlertid i dag i en ny situation, som vi i øvrigt også gjorde det, da vi i sidste folke-